02/12/2019

Αφιέρωμα στον Συγγραφέα, Ιστορικό και Δάσκαλο Σ. Καργάκο

/ Ενορίες

Στη ζωή του δεν διεκδίκησε θέσεις, ούτε αξιώματα. Δεν είχε εξάρτηση από πουθενά. Μία θέση πόθησε και σε αυτήν στάθηκε και υπηρέτησε με ζήλο μέχρι τέλους, την τιμητικότερη θέση, εκείνη του δασκάλου.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Εκδήλωση αφιερωμένη στον μεγάλο Έλληνα Συγγραφέα, Ιστορικό και Δάσκαλο Σαράντο Καργάκο, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως ενός έτους από την εκδημία του, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Το αφιέρωμα διοργανώθηκε σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Επιστημόνων Πειραιώς (Σ.Ε.Π.).

Συμμετείχαν και μίλησαν για τον τιμώμενο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, ο Δρ. Νικόλαος Σοϊλεντάκης, Επίτιμος Πρόεδρος Εφετών

Διοικητικών Δικαστηρίων και ο κ. Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός επιστήμονας και Συγγραφέας.

Την συζήτηση συντόνισε ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Π. κ. Παναγιώτης Χαρατζόπουλος, Φυσικός Msc, MEd, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε ο υιός του τιμώμενου, Ιωάννης Καργάκος, Φιλόλογος και Καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Παναγιώτης Χαρατζόπουλος

Ο κ. Χαρατζόπουλος, προλογίζοντας την εκδήλωση, τόνισε ότι ο Σαράντος Καργάκος, ως ιστορικός, φιλόλογος, συγγραφέας, αρθρογράφος, κυρίως όμως ως δάσκαλος, έγραψε την δική του μοναδική ιστορία, στην μνήμη και την πορεία ζωής πλήθους ανθρώπων, με τον λόγο του, τις πάσης φύσεως παρεμβάσεις του και τα συγγράμματα του.

Αλλά και θα μείνει στην ιστορία αυτού του τόπου, με όλα όσα προσέφερε στην διάρκεια των 82 χρόνων του επίγειου βίου του.

Ήταν δάσκαλος, ιδιότητα που διαπερνούσε κάθε πτυχή του έργου του, γιατί δίδασκε, όχι μόνο με τον λόγο του στις αίθουσες διδασκαλίας και στα αμφιθέατρα, αλλά και μέσα από τα 105 συγγράμματα του και την πλούσια αρθρογραφία του σε εφημερίδες και περιοδικά.

«Δίδασκε μέσα από το σύνολο του συγγραφικού του έργου, που αποτελεί εθνική παρακαταθήκη και εθνική κληρονομιά για τις επόμενες γενιές, με τις δημόσιες παρεμβάσεις του, τις ομιλίες του και τις συμμετοχές του σε συνέδρια και ημερίδες.

Ο τίτλος «δάσκαλος», αποτελεί τίτλο τιμής, προσφοράς και ευθύνης και ο αείμνηστος εργάστηκε σε όλη του τη ζωή με υψηλό αίσθημα ευθύνης και διαρκή διάθεση προσφοράς, δικαιώνοντας πλήρως τον τίτλο του δασκάλου.»

Μητροπολίτης Μάνης Χρυσόστομος

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, μίλησε ως Επίσκοπος της γενέτειρας του Σαράντου Καργάκου, ο οποίος γεννήθηκε στο Γύθειο Λακωνίας.

Ο αείμνηστος, όπως τόνισε, υπήρξε πραγματικά ένας άνθρωπος της Εκκλησίας, βαθιά πιστός.

«Αγαπούσε πάρα πολύ να ζει στον χώρο της Εκκλησίας, να σέβεται τον ιερό κλήρο, την εκκλησιαστική τάξη και ζούσε με προσευχή και ταπείνωση. Ήταν εκλεκτή ψυχή ενώπιον του Θεού.

Με πολύ υπομονή και ταπείνωση, καρτερικά, στα χρόνια της ασθένειας του, ανέμενε την ουράνια βασιλεία. Και έφυγε με την πένα στο χέρι.»

Τον χαρακτήρισε διδάσκαλο του γένους για τον 21ο αιώνα. Κι έχει ιδιαίτερη σημασία, τόνισε, να υπάρχουν τέτοιοι διδάσκαλοι του γένους στον αιώνα μας.

Βαθύς γνώστης της ιστορίας, πονούσε για την απαιδευσιά που επικρατεί στον ελληνικό χώρο και στα σχολεία. Πονούσε τέλος και για το δημογραφικό πρόβλημα της πατρίδας μας και το μέλλον της.

Δρ. Νικόλαος Σοϊλεντάκης

Ο κ. Σοϊλεντάκης, υπήρξε για πολλά χρόνια προσωπικός φίλος του αείμνηστου Σαράντου Καργάκου και αναφέρθηκε στο βίο και τους σημαντικότερους σταθμούς του.

Η συγγραφή του βασίστηκε στην αυτοψία, σημείωσε. Βάδισε σε δρόμους δύσκολους, συχνά δύσβατους και πάντα ανηφορικούς.

Κι όσο πιο δύσκολος γινόταν ο δρόμος του, τόσο το βήμα του γινόταν σταθερότερο, η θέληση του πιο ισχυρή, το πνεύμα του οξύτερο και η καρδιά του τρυφερότερη και πιο αγνή.

Δεν ζήτησε να επωφεληθεί της δημοτικότητας του. Στη ζωή του δεν διεκδίκησε θέσεις, ούτε αξιώματα. Δεν είχε εξάρτηση από πουθενά.

Μία θέση πόθησε και σε αυτήν στάθηκε και υπηρέτησε με ζήλο μέχρι τέλους, την τιμητικότερη θέση, εκείνη του δασκάλου.

«Όμως για να είσαι δάσκαλος, πρέπει να έχεις αγάπη. Ο αείμνηστος αγάπησε την παιδεία και τα παιδιά. Γι’ αυτό ήταν αυστηρός, αλλά δίκαιος.

Συχνά τόνιζε πως δεν ήθελε παιδιά φρόνιμα, αλλά παιδιά με γενναίο φρόνημα.

Παρακολουθούσε με θλίψη την εξαχρείωση της γλώσσας μας, αλλά και την λεξιπενία. Γι’ αυτό και επέμενε στη σωστή χρήση της γλώσσας, αλλά και στη γνώση του πλούτου της, όχι από σοβινισμό, αλλά από σεβασμό προς το μέλλον.»

Συνδύαζε την ιστορική θεώρηση με το παρόν και την αγωνία για το μέλλον. Και υπό την έννοια αυτή, είχε πολιτική σκέψη, που πάντα την συνόδευε ο πόνος για ότι ελληνικό. Αγωνιούσε για την Μακεδονία και την Θράκη.

Με το εκτεταμένο ιστορικό συγγραφικό του έργο διδάσκει, κατέληξε ο ομιλητής,

γιατί η ιστορία είναι παρούσα.

Κωνσταντίνος Χολέβας

Συνεργάτης και προσωπικός του φίλος για χρόνια, ο κ. Χολέβας τον χαρακτήρισε σπουδαία προσωπικότητα, δάσκαλο του γένους, Άνθρωπο, Ορθόδοξο χριστιανό, Έλληνα, επιστήμονα, ιστορικό, φιλόλογο, λογοτέχνη. Έναν χαμογελαστό αγωνιστή για την παιδεία, την δημοκρατία και την εθνική ταυτότητα.

Προέβλεψε ένα πρόβλημα, συνέχισε, το οποίο όντως προέκυψε, με την αποδομητική σχολή των ιστορικών. Δηλαδή προέβλεψε μία αποδόμηση και μία αμφισβήτηση, που πρέπει να αντιμετωπιστεί με σοβαρά επιχειρήματα. Είναι η άποψη, που ισχυρίζονται ορισμένοι, ότι δεν υπάρχει συνέχεια του ελληνισμού.

Έχοντας εντοπίσει αυτήν την αμφισβήτηση, ξεκίνησε να γράφει βιβλία για όλες τις φάσεις της ελληνικής ιστορίας. Έτσι μελέτησε την αρχαία Ελλάδα, το Βυζάντιο, την τουρκοκρατία, την Μικρά Ασία κα.

Ήταν ακόμη ο εισηγητής, μέσω του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, ως Μητροπολίτου Δημητριάδος, της αγιοκατατάξεως του Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στο τρίτομο έργο του Σαράντου Καργάκου για την ελληνική επανάσταση του 1821.

Το έργο αυτό λύνει όλες τις απορίες, παρατήρησε ο κ. Χολέβας. Όπως για τον εθνικό και θρησκευτικό χαρακτήρα της επαναστάσεως, όπου τόνισε τον ρόλο του κλήρου, της Ορθοδοξίας, της πίστεως ως ταυτότητας.

Ακόμη, ο αείμνηστος επισημαίνει ότι την παιδεία επί ελληνικής επαναστάσεως, την δημιούργησαν δύο κληρικοί. Ο Γρηγόριος Δικαίος (Παπαφλέσσας) ως Υπουργός Εσωτερικών, αναθέτει τα θέματα της παιδείας στον Ιεροδιάκονο Γρηγόριο Κωνσταντά.

«Τονίζει την συμβολή του κλήρου, την πίστη των αγωνιστών, τα κείμενα των εθνικών συνελεύσεων για να καταδείξει και τον θρησκευτικό χαρακτήρα του αγώνα.

Ενόψει των 200 χρόνων από την επανάσταση του 1821, ο Καργάκος μας άφησε μία σοβαρή, αντικειμενική, τεκμηριωμένη, αφανάτιστη και με ελληνορθόδοξο πνεύμα γραμμένη, ιστορία, που εκφράζει το πνεύμα των αγωνιστών.»

Ιωάννης Καργάκος

Κλείνοντας την εκδήλωση ο υιός του τιμώμενου, Ιωάννης Καργάκος, ευχαρίστησε τους ομιλητές κι έκανε ιδιαίτερη μνεία στη σχέση του πατέρα του με τον Πειραιά, όπου σε αυτόν τον τόπο συνδυάζονται αγαπημένα του στοιχεία όπως η θάλασσα και η ελληνοορθοδοξία.

«Συνδύαζε μέσα του το καλπάζον φιλελεύθερο φρόνημα της Μάνης και την συγχωρητική δύναμη του Σταυρού. Σε αυτό το κράμα, προστίθεται και η αγάπη για την θάλασσα.

Είχε μία αφελή παιδικότητα, εμπιστευόταν εύκολα διαφόρους και έδινε την καρδιά του σε αδιαφόρους.

Σαν παιδί και χωρίς ντροπή και αίσθηση ευτελισμού, αντιμετώπισε μέχρι τέλος τις αρρώστιες.»